זרע קודש — בלק

הן עם לבדד ישכון כו' הנה מרע"ה אמר ה' בדד ינחנו כו' וזאת הבח' הוא שתהי' לעתיד ובלעם אמר הן עם לבדד ישכון תמיד אף בגלות והענין כי הנה נקב שהתינוק יונק משדי אשה הוא קטן מאד וזה מחסדו י"ת כדי שלא יחנק התינוק מרוב חלב וגם לא יוכל לתפוס כלל השדים להניק מהם ולכן אף שהדד רחב למעלה מ"מ במקום הנקב צר כדי שיוכל התינוק לינוק והנה בזה יש ב' בחי' דלות בחי' א' יש לתינוק שאין יכול לינוק ממרחב הדד ויהי' לו חלב הרבה בפ"א וימלא רעבונו תיכף לא כן עתה שיונק רק מעט מעט ובחי' דלות ב' יש לאמו שיותר ממה שהעגל רוצה לינוק פרה רוצה להניק ואינה יכולה להשפיע לתינוק כרצונה גם לפעמים החלב קשה על אמו ולכן נקראים השדיים של האשה ד"ד ב' דלתי"ן כנ"ל שהם ב' בחי' דלות וזה השם נשתלשל מבחי' עולמות עליונים שג"כ משפיעים שפע דוגמת דדי האשה שמשפיע לתינוק ומקום הורדת השפע נקרא דד והנה בגלות אנו יונקין מן השפע ע"ד הנ"ל בבחי' דלות בחי' מן המיצר קראתי יה וכו' ועכ"ז תמיד משפיע לנו השי"ת שפע ברכה בני חיי ומזוני וכל מיני טובות כי אף שהתינוק יונק ע"י מקום צר מ"מ אין לו רעבון והוא חסד גדול ואנו צריכים להתפלל על צער שלמעלה כביכול שיש שם בחי' דלות שאינו יכול להשפיע כרצונו י"ת וז"ש מן המיצר קראתי יה לא על צערינו רק על מיצר השפע שיש למעלה צער גם על צער כנס"י ועם בניה כי אתה א' ושמך א' ומי כעמך ישראל גוי א' כו' וב' דדים אלו הם נקראים אלדד ומידד שאל הוא חסד המשפיע ומי הוא צמצום ששואל מי יונק ההשפעה והכל לטובתינו כמשל התינוק כן אף שאין יכולין עתה להניק בעת הגלות ממקום מרחב בחי' מקום רוחב הדד רק מבחי' מיצר נקב קטן בחי' דלות הנ"ל עכ"ז מגיע לנו כל הצטרכותינו דרך זה המיצר וז"ש בלעם הן עם לבדד ישכון ב' דד הנ"ל ב' דלתין משם יונקים מב' תשוקות אלו אף שהוא בבחי' דלות ופותח י"ת הדלתות ומאיר ובוקע חלוני רקיע אף בגלות ואין חסרים ח"ו שפע רק יונקים מב' בחי' דד הנ"ל כל מיני השפעות טובות ולעתיד יתחברו אלו הב' דלתי"ן ע"י שישראל יעשו תשובה לו י"ת ויעורר רחמים על בחי' דלות הנ"ל ולבקש מאתו י"ת מאוד להשפיע מבחי' עניי במרחב יה וי"ת יאמר לנו הלא רצוני ג"כ כן להשפיע תמיד לכם כל טוב רק מחמת שאין בכוחכם לינוק יותר אבל עתה שעשיתם תשובה ועי"ז תצאו מגלות אשפיע לכם ממקו' מרחב ובהתחברות אלו ה"ב דלתי"ן יעשה מהם מ"ם סתומה דלמרבה המשרה גי' גואל כמ"ש האר"י ז"ל וע"כ משה אמר ה' בדד ינחנו שינחה י"ת ויחבר אלו הב' דלתי"ן לעשות מהם מ"ם סתומה כנ"ל ואין עמו אל נכר השפעות שאינם טובים כי אל בחי' משפיע גם ענין יניקת השפע הנ"ל ממקום מיצר הוא בחי' כי גבר עלינו חסדו וז"ש ואין עמו אל נכר גבורות שאינו טובים כי אל ג"כ מלשון אילי הארץ לשון קושי ועתה כתיב איכה ישבה בדד ב' בחי' דלות הנ"ל עד שיתחברו בגאולתינו ונ"ל שלכן אוכלים מאכלי חלב בחודש אב עד ט"ב שחלב גי' מ"ם ע"ד הנ"ל ולעתיד וישכון בטח בדד ב' בחי' דלות אלו יתבטלו ויתחברו אלו הב דלתין כנ"ל:

במדרש ראוי הי' בלעם לברך את ישראל שבע ברכות ולא בירך רק שלשה לזה אמר טוב עין הוא יבורך וברכם משה כו' להבין זה כי אמרו ז"ל במדרש כ"מ שנאמר לי קיים לעולם שאמר י"ת כי לי בנ"י עבדים עבדי הם ובזה נתקדשו ישראל לה' והייתם לי סגולה מכל העמים כו' וזהו ענין בחי' יחוד קוב"ה ושכנתי' מרומז בתי' לי כמו ענין הקידושין שמקדשין אשה ואומרים הרי את מקודשת לי שעיקר ענין הקדושין תלוי בתיבת לי שתתיחד לו לבדו ובלק שלח לבלעם לכה נא ארה לי שרק על בחי' יחוד וזיווג זה הקדוש שמייחדים ישראל לו י"ת ולזה ערך ז' מזבחות לבטל שבע ברכות של הקידושין שהנה ביחוד קדושין שמקדש איש לאשה מברכין שבע ברכות וכיון שראה שלא הי' יכול לקלקל היחוד הקדוש אדרבה שנתחזק יחוד הנפלא הזה שניכר אהבתו לישראל שלא אבה ה' לשמוע אל בלעם כו' וראה בלעם כי טוב בעיני ה' לברך את ישראל הי' ראוי לברך את ישראל שבע ברכות כמו שמברכין בשעת קדושין שהוא רצה לבטל רק מטעם שאמרו ז"ל טוב עין הוא יבורך נגמרו הברכות ע"י משה ויש רמז בתיבת הקידושין הרי את מקודשת לי ר"ת "מהרי "את "מקודשת לי הם האם ועם תיבת י"י הוא שם אלקים שממתיקין ע"י הקידושין:

(לקוטים)הן עם לבדד ישכון במנוחת שבת ועי"ז יונקים השפע מב' דלתי"ן אותיות בדד גם ע"י פרה אדומה הי' המתקה וז"ש כי מראש צורים אראנו צור גי' אלקים במילוי ההי"ן עה"כ שממתיקין הגבורות ועי"ז הן עם לבדד ישכון: לא הביט און ביעקב כשאדם במדריגות יעקב צריך לראות שלא ימצא בו חטא ועון ואז ולא ראה עמל בישראל אז מגיע לו מדריגות ישראל בלא עמל כל כך: